

Sri Viraha Astaka
by Srila Prabhupada

(1)

Cutting through the web of illusion,
The overflowing ocean of mercy Sri Nityananda Rama
Ordained that the flood of love of God bestowed by Him
be distributed throughout the world.
Unfortunately, those persons to whom the noble responsibility was given
to spread this divine God-consciousness
Were tragically stricken by the disease of caste-consciousness,
And in their hands
which were always busy performing formal ritualistic ceremonies,
the exalted title "Goswami"
became merely another family surname,
And the channel of divine current became blocked.

Therefore you personally came, O beloved master Srila Prabhupada,
To demolish the dam of Maya
And re-release the eager floodtide of prema-bhakti.
By your potency
The divine tidal wave of Mahaprabhu's all-encompassing grace
once again inundated the entire world,
Falling upon even such wretched and fallen souls as myself.
Taking the order of Lord Caitanya as your very life's breath,
You sent your dedicated servitors door to door
to deliver the whole of humankind.
Under your infallible direction the message of Godhead was preached
From the shorefronts of the ocean
to the peaks of the Himalayas.

But now you,
who suffered so upon seeing the suffering of misguided humanity,
are gone,
And the world once again appears dark and empty.
O Srila Prabhupada, I am feeling lost and alone in your absence
on this day upon which you departed from our vision.

(2)

The intense eagerness to benefit all humankind
which was felt by Sri Advaita Acarya

and which thus brought by Lord Sri Gauranga into this world
Was similarly felt by Srila Bhaktivinoda Thakura —
And therefore, O beloved master Srila Prabhupada,
You who are the most intimate associate of that beautiful golden Lord
graciously made your divine advent as well.

"A human birth in the land of India is intended to be utilized
for the purpose of becoming perfect in God-realization
And then compassionately sharing that realization with others."
Revealing India's spiritual glories you preached this Mahamantra
for the illumination of the Earth's ten directions.

In your absence, however,
the world has once again become plunged into darkness,
And the flowing current from your ocean of mercy
has again been stopped.
Devoid of your ambrosial dispensation of Sri Caitanya's message,
Confusion reigns in human society,
And all the Vaisnavas are feeling the pangs of separation
from your lotus feet.

The jivas have reshackled themselves
with the heavy chains of ignorance and delusion,
And as they swim about in the vast ocean of material existence
in a frenzied attempt to reach the shore of peace,
...they perish.

This lance of misery pierces my heart
as it similarly afflicted you, Srila Prabhupada,
who suffered so upon seeing the suffering of the misguided humanity.
I am indeed feeling lost and alone
on this day upon which you departed from our vision.

(3)

Your lotus lips continuously ushered forth the sweetest nectar
in the form of your instructions regarding the Holy Name of Lord Krishna.
You made the path of spiritual progress so easy and delightful to follow
with your teaching that "Utility is the Principle" -
That anything useful and practical
could be constructively engaged in the service of the Lord
without personal attachment,
And that the sincere practice of such devotional service
with a genuine spirit of detachment
Could transform every house into a mandira
and every common household into a holy sanga.

You lovingly cautioned that the transcendental activities of the Supreme Lord should never be imitated — even within one's mind.

You nectarized the ears of all persons,
Filling their hearts with sublime attachment
to singing, dancing, and worshipping the Lord
in accordance with the standards established by the previous Acaryas.
You magnanimously offered everyone the divine qualifications
to distribute the pure Holy Name for the deliverance of the whole world.

But alas, in your absence,
Nescience has now once again stealthily crept onto the scene,
Creating a most disturbing complication:
Those who are conspicuously unqualified
have taken to the practice of performing solitary bhajana
In strict accordance with the dictates of their own minds
and exclusive devotion to their own impassioned senses.
Garbed in fraudulent attire
and lavishly adorned with feigned emotions,
Such persons have, by their selfish strategy,
woefully left their blemishing effect upon the body of society.
O Srila Prabhupada,
You suffered much upon seeing the regrettable plight of misguided humanity.
I am feeling especially lost and alone in separation from your lotus feet
on this day of your departure from our vision.

(4)

"Lord Krsna's associates in Vraja have real life,
And therefore they are preaching."
Persons interested in genuine wealth and perfection
will doubtlessly find all such things in your words.
"The chanting of the Lord's Holy Name is the greatest of all religions."
By preaching this message
and thereby preserving this eternal truth,
You, O beloved Gurudeva, have attained the greatest eternal fame.
One who rejects this truth regarding Harinama-sankirtana
will find truth nowhere throughout the three worlds;
And one who accepts the Holy Name from your divine lips
Becomes qualified to make disciples throughout the three worlds
and rescue all such conditioned souls from their suffering condition.

But in your absence, Srila Prabhupada,

The resolute determination explained by Srila Visvanatha Cakravarti Thakura
has become broken by the forces of darkness,
And those who were not fixed in devotional service
have divided your holy Gaudiya Mission into many separated branches.
It appears that the essence of your teachings
Did not enter very deeply into their ears,
And that the tigress of desire for material prestige
has regrettably claimed a great many victims.
Indeed, I am wondering where I, too, will receive the strength
To remain steady in my bhajana in separation from your lotus feet.

O Srila Prabhupada,
The depth of your compassion was such
that the suffering of the misguided humanity
was a cause of much suffering for you;
And I am acutely feeling lost and alone
on this day of your departure from our vision.

(5)

Persons afflicted by the jaundice of ignorance
cannot taste the ambrosial sweetness
of the heart-transforming names of Hare, Krishna, and Rama,
And therefore they do not chant the holy Mahamantra,
Whose thirty-two syllables are like resplendent pearl-like droplets
which constitute the elixir of immortality
The very medicine for curing the disease of such persons.
One of your closest disciples
whose cup you lovingly filled to the brim
with the deathless nectar of your instructions
has ungratefully thrown away that chalice,
And his regrettable preference for infectious poison
has resulted in an epidemic of sahajiyism.
It seems that the prize valiantly acquired by the triumphant lion
has at present been unscrupulously stolen by a jackal.
The oppressive forces of nescience have reduced everyone to tears,
And it appears that each of the young lions
is again becoming a mouse.

O Srila Prabhupada,
Where are your pure teachings to be found at this dark hour?
Standing as we are
on the shore of the ocean of spiritual devastation,

Only your lifesaving glance of causeless mercy
can save us from certain death.
Only by your infallible grace
can we perceive a way to somehow retrace our steps:
To return to a life of divine remembrance of the Holy Name in great happiness
And implicit faith in your “Vaikuntha message.”
O blessed master, please awaken some good intelligence
in this insignificant servant of yours,
Increasing the fullness of his faith in your sublime message day by day.
You compassionately took the suffering of misguided humanity
upon your own holy head,
And I am feeling severe pangs of separation from your lotus feet
on this day upon which you disappeared from our vision.

(6)

“Let there be congregational singing and dancing
in praise of the Supreme Lord
among the association of the Lord's devotees.”
Where can one find such sweetness and magnanimity
as could be compared with Mahaprabhu's method of attaining spiritual perfection?
If we could but perform Harinama-sankirtana
with complete faith in the words of the spiritual master,
Genuine love of Godhead would make its divine appearance.
Without true love of God,
Our intellects are merely intricate networks of delusion.
Because no one has obtained that prema-bhakti,
A great catastrophe has resulted:
The Vaisnavas have given up preaching in favor of solitary worship,
And a vast and perilous jungle of impersonalism
has grown tall and spread over the surface of the world.
Because so many devotees have given up their devotional service,
The name Patita-pavana, “Savior of the fallen”,
Has itself fallen into disrepute.

O Srila Prabhupada,
What are we to do at this most inauspicious time?
The beautiful garden of krsna-bhakti
which you personally planted and tended with your own lotus-like hands
Has apparently been looted and destroyed.
Please awaken some good intelligence
in this insignificant servant of yours,
Increasing the fullness of his faith in your sublime teachings day by day.

You compassionately considered the suffering of misguided humanity
to be your own,
And I am indeed feeling afflicted by pangs of separation from your lotus feet
on this day of your disappearance from our vision.

(7)

O beloved master,
Sri Krsna Caitanya is the very personification of compassion,
And you are the very personification of His message
That the chanting of the Holy Name is the singular infallible means
of crossing the turbulent ocean of material existence
And entering a life of joyous self-dedication in the service of the Divine Couple.
Lord Gaurahari made the entire world the recipient of His causeless grace,
And you are vigorously distributing that grace
to every town and village of the world.
You personally traveled all over India,
Even in the South
And you sent your devotees
to save the inhabitants of the Western countries as well
from their moth-like rush headlong into the flames of self-destruction.

Mahaprabhu employed many clever tricks
to engage the conditioned souls in devotional service,
And you were expert at understanding all these things
and following closely in His holy footsteps.
You understood exactly what was required to be preached
in perfect accord with time, place, circumstance, and audience:
And although the leaders of the sheep-like masses
devout in their worship of the idol of mongrelized logic
could not understand;
Though the blind lawyers, though having eyes,
could not see;
And though the many nonsensical groups of deviators and imitators
could not appreciate
The intelligent section of society
Could understand the impeccable purity of your teachings,
Clearly see the utter selflessness of your motives,
And earnestly appreciate your inexhaustible efforts
to defeat all elements which were opposed to the Absolute Truth.

O Srila Prabhupada,
You accepted much suffering on your own account

in order to relieve the suffering of humanity at large,
And I am indeed feeling pangs of separation from your lotus feet
on this day of your disappearance from our vision.

(8)

Adored master,
You patiently reminded all of your disciples time and time again
that devotional service to Lord Caitanya
is not performed exclusively in solitude.
You took great care to painstakingly explain to all of us
That just as the Lord out of His causeless mercy
preached everywhere and delivered Jagai and Madhai,
So does the exact same preaching work
need to be continued in the present day.
The world has now become filled with countless Jagais and Madhais,
And it is clear to all that the only means for their salvation
is the path shown by Caitanya-Nitai.

If you were to come again at this time, Srila Prabhupada,
and personally reestablish the proper understanding of all these things
in all the ten directions
The joy of the people would know no bounds.
Hearing the deeply resonant sound of your voice
loudly proclaiming the victory of Mahaprabhu's mission,
The demons and atheists would flee,
And the thirsty living entities
would drink the divine nectar-message of Lord Gauranga
to their complete fulfillment.
The whole world would once again be set aright.
Whereas in your absence,
nothing of value is to be found anywhere.

Brokenhearted,
this Abhay makes his cry of appeal, O Gurudeva,
in the bitter throes of separation from your lotus feet.
You compassionately felt the suffering of the jivas to be your own,
And I am indeed feeling lost and alone
on this day of your disappearance from our vision.

Šrí Virahá aštaka
Šríly Prabhupády

český překlad: CC-BY-SA: bh. Jan Mareš, 2019

(1)

Prosekávající síť iluze,
přetékáající oceán milosti Šrí Nitjánanda Ráma
nařídil, aby záplava lásky k Bohu, kterou udělil,
byla distribuována po celém světě.
Bohužel ty osoby, kterým byla tato vznešená odpovědnost svěřena
šířit toto božské vědomí Boha
byly tragicky postiženy onemocněním kastovního vědomí.
A v jejich rukou
které byly vždy zaneprázdněny prováděním formálních obřadů,
se vznešený titul „Gósvámí“
stal pouze dalším rodinným příjmením
a kanál božského proudu byl zablokován.
Proto jste osobně přišel, ó milovaný mistře Šrílo Prabhupádo,
zničit přehradu Máji
a znovu uvolnit dychtivou záplavu prema-bhakti.
Vaší silou
božská přílivová vlna Maháprabhuovy všezahrnující milosti
opět zaplavila celý svět,
zasáhla dokonce i takové ubohé a pokleslé duše jako já.
Vzal jste pokyn Pána Caitanyi jako samotný svůj životní vzduch,
poslal jste své oddané služebníky od dveří ke dveřím
osvobodit celé lidstvo.
Vaším neomylným pokynem se kázalo poselství Boha
od břehů oceánu
k vrcholům Himálaje.
Ale teď vy,
který jste trpěl při pohledu na utrpení svedeného lidstva,
jste pryč,
a svět znovu vyhlíží temný a prázdný.
Ó Šrílo Prabhupádo, ve vaší nepřítomnosti se cítím ztracený a sám
v tento den, kdy jste zmizel z dosahu našeho zraku.

(2)

Intenzivní touha prospět celému lidstvu
kterou cítil Šrí Advaita Áčárja
a kterou takto přinesl Pán Šrí Gauránga do tohoto světa
stejně cítil i Šríla Bhaktivinóda Thákura –

a proto, ó milovaný pane Šrílo Prabhupádo,
který jste tím nejdůvěrnějším společníkem tohoto krásného zlatého Pána,
jste se také milostivě božsky zjevil.
„Lidské zrození v Indii má být využito
pro dokonalou realizaci Boha
a pak soucitně sdílet tuto realizaci s ostatními.“
Odhálil jste duchovní slávu Indie, kázal jste tuto mahámantru
pro ozáření deseti světových stran Země.
Ve vaší nepřítomnosti se však
svět opět ponořil do temnoty,
a tekoucí proud z vašeho oceánu milosti
byl opět zastaven.
Bez vašeho ambroziálního šíření poselství Šrí Čaitanji
vládne v lidské společnosti zmatek
a všichni vaišnavové cítí odloučení
od vašich lotosových nohou.
Dživy se znovu spoutaly
těžkými řetězy nevědomosti a klamu
a jak plavou v obrovském oceánu hmotné existence
v zoufalém pokusu dosáhnout klidného břehu,
... hynou.
Toto kopí utrpení probodává mé srdce
podobně jako sužovalo vás, Šrílo Prabhupádo,
který jste utrpěl při pohledu na utrpení svedeného lidstva.
Skutečně se cítím ztracený a sám
v tento den, kdy jste zmizel z dosahu našeho zraku.

(3)

Vaše lotosové rty nepřetržitě šířily ten nejsladší nektar
v podobě pokynů o svatém jménu Pána Krišny.
Učinil jste cestu duchovního pokroku tak snadnou a příjemnou
vaším učením, že „užitečnost je princip“ –
že cokoliv užitečného a praktického
může být konstruktivně zapojeno do služby Pánu
bez osobní připoutanosti
a že upřímná praxe takové oddané služby
s opravdovou náladou odloučení
mohla proměnit každý dům v mandir
a každou obyčejnou domácnost ve svatou sangu.
Láskyplně jste varoval, že transcendentální činnosti Nejvyššího Pána
by nikdy neměly být napodobovány –
dokonce ani v mysli.
Uši všech osob jste naplnil nektarem

a jejich srdce vznešeným poutem
ke zpívání, tančení a uctívání Pána
v souladu se standardy stanovenými předchozími áčárji.
Vznešeně jste nabídl všem božské kvalifikace
šířit čisté svaté jméno pro osvobození celého světa.
Ale bohužel, ve vaší nepřítomnosti,
se nevědomost opět tajně vplížila na scénu
a vytvořila nanejvýš nepříznivou komplikaci:
Ti, kteří jsou nápadně nekvalifikovaní
začali praktikovat osamělý bhadžan
přesně podle diktátu vlastních myslí
a výlučné oddanosti vlastním vášnivým smyslům.
Oděni v podvodném šatu
a bohatě ozdobeni předstíranými emocemi
tyto osoby svou sobeckou strategií
žalostně zanechaly škodlivý účinek na tělo společnosti.
Ó Šrílo Prabhupádo,
trpěl jste, když jste viděl politováníhodnou situaci svedeného lidstva.
Cítím se zvláště ztracený a osamělý v odloučení od vašich lotosových nohou
v tento den, kdy jste zmizel z dosahu našeho zraku.

(4)

„Společníci Pána Krišny ve Vradži žijí skutečný život,
a proto kážou.“

Osoby se zájmem o skutečné bohatství a dokonalost
nepochybně najdou všechny tyto věci ve vašich slovech.

„Zpívání Pánova svatého jména je největším ze všech náboženství.“

Kázáním tohoto poselství

a tím zachováváním této věčné pravdy,

vy, milý Gurudéve, jste dosáhl největší věčné slávy.

Ten, kdo odmítá tuto pravdu o Harináma-sankírtanu,
nenajde pravdu nikde ve třech světech;

A ten, kdo přijímá svaté jméno z vašich božských rtů
se stane kvalifikovaným získávat žáky ve všech třech světech
a zachránit všechny tyto podmíněné duše z jejich utrpení.

Ale ve vaší nepřítomnosti, Šrílo Prabhupádo,
rozhodné odhodlání vysvětlené Šrílou Višvanáthem Čakravartím Thákurem
bylo zlomeno silami temnoty

a ti, kteří nebyli neochvějní v oddané službě
rozdělili vaši svatou Gaudíjskou misi do mnoha oddělených větví.

Zdá se, že podstata vašeho učení
nevstoupila příliš hluboko do jejich uší
a že tygřice touhy po hmotné prestiži

si bohužel připsala množství obětí.
Opravdu mě zajímá, kde i já získám sílu
setrvat pevně v mém bhadžanu v odloučení od vašich lotosových nohou.
Ó Šrílo Prabhupádo,
hloubka vašeho soucitu byla taková
že utrpení svedeného lidstva
vám působilo mnoho utrpení;
a já se naléhavě cítím ztracen a osamělý
v tento den, kdy jste zmizel z dosahu našeho zraku.

(5)

Osoby postižené žloutenkou nevědomosti
si nemohou vychutnat ambroziální sladkost
srdce proměňujících jmen Hare, Krišna a Ráma,
a proto nepronášejí svatou mahámantru,
jejíž třicet dvě slabiky září jako perlám podobné kapky
tvořící elixír nesmrtelnosti,
samotný lék na léčbu nemoci těchto osob.
Jeden z vašich nejbližších žáků
jehož šálek jste láskyplně naplnil po okraj
nesmrtelným nektarem vašich pokynů
nevděčně zahodil tento kalich
a jeho politováníhodné upřednostnění nakažlivého jedu
vedlo k epidemii sahadžijismu.
Zdá se, že cenu, kterou získal triumfální lev
v současné době bezohledně ukradl šakal.
Tísňivé síly nevědomosti přivedly každého k slzám
a zdá se, že každý z mladých lvů
se opět stává myší.
Ó Šrílo Prabhupádo,
kde lze nalézt vaše čisté učení v této temné hodině?
Stojíme na břehu oceánu duchovní zkázy
a jen váš záchranný pohled bezpříčinné milosti
nás může zachránit před jistou smrtí.
Pouze vaší neomylnou milostí
můžeme vnímat způsob, jak se nějakým způsobem vrátit po vlastních stopách:
vrátit se k životu božského vzpomínání na svaté jméno ve velkém štěstí
a implicitní víry ve vaše „poselství Vaikunthy“.
Ó požehnaný pane, probud'te prosím nějakou dobrou inteligenci
v tomto vašem bezvýznamném služebníkovi,
zvyšujte plnost jeho víry ve vaše vznešené poselství den za dnem.
Soucitně jste utrpěl utrpení svedeného lidstva
na vlastní svatou hlavu

a já cítím kruté bolesti odloučení od vašich lotosových nohou
v tento den, kdy jste zmizel z dosahu našeho zraku.

(6)

„Necht' je zde společný zpěv a tanec
chválící Nejvyššího Pána
ve společnosti Pánových oddaných.“

Kde lze najít takovou sladkost a velkodušnost
jíž by bylo možné přirovnat k Maháprabhuově metodě dosažení duchovní
dokonalosti?

Pokud bychom mohli konat Harinám-sankírtan
s úplnou vírou ve slova duchovního mistra,
božsky by se zjevila pravá láska k Bohu.

Bez pravé lásky k Bohu
jsou naše intelekty jen složité sítě iluze.

Protože nikdo nedosáhl toho prema-bhakti,
následovala velká katastrofa:

Vaišnavové se vzdali kázání ve prospěch osamělého uctívání
a obrovská a nebezpečná džungle impersonalismu
vyrostla a rozšířila se po celém světě.

Protože se tolik oddaných vzdalo své oddané služby,
jméno Patita-pávana, „zachránce pokleslých,“
také získalo špatnou pověst.

Ó Šrílo Prabhupádo,
co máme dělat v této nanejvýš nepříznivé době?

Krásná zahrada krišna-bhakti,
kterou jste osobně zasadil a udržoval vlastníma lotosovýma rukama
byla zjevně vyplněna a zničena.

Probud'te prosím nějakou dobrou inteligenci
v tomto nepatrném služebníkovi,
zvyšujte plnost jeho víry ve vaše vznešené učení den za dnem.

Soucitně jste považoval utrpení svedeného lidstva
za své vlastní

a já se skutečně cítím postižen bolestmi odloučení od vašich lotosových nohou
v tento den, kdy jste zmizel z dosahu našeho zraku.

(7)

Ó milovaný pane,

Šrí Krišna Caitanja je samotným zosobněním soucitu
a vy jste samotným zosobněním Jeho poselství,
že zpívání svatého jména je jedinečný neomylný prostředek
překročení rozbouřeného oceánu hmotné existence
a vstupuje do života radostného sebeodevzdání službě Božskému páru.

Pán Gaurahari učinil celý svět příjemcem své bezpříčinné milosti
a vy energicky šíříte tuto milost
do každého města a vesnice světa.
Osobně jste cestoval po celé Indii,
dokonce i na jihu
a poslal jste své oddané
zachránit i obyvatele západních zemí
před jejich mūrám se podobajícimu spěchu do plamenů sebezničení.
Maháprabhu použil mnoho chytrých triků
pro zapojení podmíněných duší do oddané služby
a vy jste byl odborníkem v pochopení všech těchto věcí
a pozorně jste kráčel v Jeho svatých stopách.
Přesně jste pochopil, co bylo nutné kázat
v souladu s časem, místem, okolnostmi a publikem:
a ačkoliv vůdcové mas podobných ovcím
oddaní ve svém uctívání idolu smíchané logiky
nemohli pochopit;
ačkoliv slepí právníci, i když mají oči,
neviděli;
ačkoliv mnoho nesmyslných skupin heretiků a imitátorů
nedokázalo ocenit
inteligentní část společnosti
dokázala pochopit neposkvřněnou čistotu vašeho učení,
jasně vidět naprostou nezištnost vašich motivů
a vážně oceňovat vaše nevyčerpatelné úsilí
porazit všechny, kdo stáli proti Absolutní pravdě.
Ó Šrílo Prabhupádo,
přijal jste mnoho utrpení na sebe
abyste ulehčil utrpení lidstva
a já opravdu cítím bolesti odloučení od vašich lotosových nohou
v tento den, kdy jste zmizel z dosahu našeho zraku.

(8)

Oslavovaný mistře,
trpělivě jste všem svým žákům opakovaně připomínal,
že oddaná služba Pánu Caitanyovi
se neprovádí výlučně o samotě.
Vynaložil jste velkou péči, abyste nám všem usilovně vysvětlil,
že jako Pán ze své bezpříčinné milosti
kázal všude a osvobodil Džagáie a Mádháie,
s přesně stejným kázáním
je třeba pokračovat v současnosti.
Svět se nyní naplnil nesčetnými Džagáii a Mádháii

a všem je jasné, že jediným prostředkem k jejich osvobození je cesta, kterou ukázali Čaitanja-Nitái.

Pokud byste měl nyní přijít znovu, Šrílo Prabhupádo, a osobně obnovit správné pochopení všech těchto věcí na všech deseti světových stranách, radost lidí neznala hranice.

Při zaslechnutí vašeho hluboce zvučného hlasu hlasitě hlásajícího vítězství Maháprabhuovy mise by démoni a ateisté utekli a žíznivé živé bytosti by pily božské nektarové poselství Pána Gaurángy k jejich plné spokojenosti.

Celý svět by byl znovu napraven, zatímco ve vaší nepřítomnosti nelze nikde najít nic hodnotného.

Se zlomeným srdcem tento Abhaj žádostivě volá, ó Gurudéve, v hořké agónii odloučení od vašich lotosových nohou. Soucitně jste cítil utrpení džív jako své vlastní a já se skutečně cítím ztracený a sám v tento den, kdy jste zmizel z dosahu našeho zraku.